

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 816

гр. Варна, 07.06.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цветелина Г. Хекимова

като разглежда докладваното от Цветелина Г. Хекимова Търговско дело № 20223100900696 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е искова молба от „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, чрез адв. М.Д., АК - Варна, срещу "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище гр. София, с правно основание чл.435 от КЗ и чл.86 от ЗЗД

Исковата молба отговаря на изискванията за редовност, посочени в чл.127, ал. 1 и чл.128 ГПК, поради което съдът е постановил връчване на препис на ответника.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявения иск по основателност. Направени са и доказателствени искания.

По допустимостта на предявения иск:

Въз основа на изложените в исковата молба и отговора твърдения на страните съдът намира предявените искове за процесуално допустими.

По предварителните въпроси:

С оглед предмета на предявените искове, попадащи в приложното поле на чл.365 ГПК съдът намира, че исковете следва да се разгледат по реда на Глава тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове”.

Релевираното в отговора на ИМ възражение за недопустимост съдът намира за неоснователно с оглед на следното: отговорността на застрахователя по застраховка „гражданска отговорност” е договорна и е функционално свързана с отговорността на застрахования делинквент – застрахователят е длъжен да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Именно с оглед защита интересите на увредените лица законодателят е установил на тяхно разположение прекия иск срещу застрахователя по чл. 226 от КЗ.

От друга страна застрахованият делинквент, който вече е удовлетворил

увреденото лице, също разполага с правото да получи обезщетение от застрахователя (чл. 229 от КЗ). При това положение, от систематичното тълкуване на разпоредите на чл. 54 от ЗЗД, във вр. с чл. 226 и чл. 229 от КЗ следва, че няма пречка и работодателят, който чрез заплащане на обезщетение по чл. 200 от КТ вече е удовлетворил пострадалия работник или служител, респ. неговите наследници, да насочи регресните си претенции за връщане в патримониума си на платеното, не срещу делинквента, причинил трудовата злополука и увреждането, а направо срещу неговия застраховател по застраховката „гражданска отговорност“. /решение №395/10.10.2012г. по гр. дело № 1538 по описа за 2011г. на ВКС, решение №29/11.07.2019г. по гр. дело № 1865 по описа за 2018г. на ВКС /

По доказателствените искания на страните:

По отношение на представените с исковата молба писмени доказателства, доколкото се явяват допустими, относими и необходими за изясняване на фактическата страна на спора, следва да бъдат допуснати до събиране по делото.

Искането в ДИМ за назначаване на САТЕ следва да бъде оставено без уважение поради липсата на спор между страните по отношение на причините и механизма на настъпване на ПТП.

Водим от горното и на осн. чл. 374, ал.2 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ обективизираното в отговора на исковата молба възражение за прекратяване на производството поради недопустимост.

ПРИЕМА за разглеждане искова молба от „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, чрез адв. М.Д., АК - Варна, срещу "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище гр. София, с правно основание чл.432 от КЗ.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ следния проект за доклад по делото, на основание чл. 374, ал. 2 от ГПК:

Предявени са искове от „ТЕХНОКАР“ ЕООД, ЕИК: 103093128, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, чрез адв. М.Д., АК - Варна, срещу "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, ЕИК 121130788, със седалище гр. София, с правно основание чл.435 от КЗ и чл.86 от ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца **12461,22 лева**, представляващи заплатено в полза на пострадалото лице А.А.Н. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вкл. и присъдена законна лихва върху същото; **980,00 лева** - заплатено в полза на мл. адв. Г.И., адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за представителство на пострадалото лице в производството по гр.д. 13917/2020 г. по описа на ВРС; **737,57 лева** - заплатени такси и разноски в полза на ВРС по гр.д. 13917/2020 г.; **16706,83 лева** - заплатено в полза на пострадалото лице - С.С.З., обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вкл. законна лихва върху същото; **1295,00 лева** - заплатено в полза на

адв. А.Д., адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА за представителство на пострадалото лице в производството по гр.д. 1391/2020 г., по описа на ВРС; **977,06 лева**, представляваща заплатени такси и разноски в полза на ВРС, по гр.д. 13918/2020 г., по описа на ВРС, ведно със законната лихва върху посочената по-горе сума от 33157,68 лева, от датата на предявяване на ИМ в съда до окончателното ѝ плащане, както и сумата от **1038,44 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на А.А.Н. сума от 12461,22 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **81,67 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатеното в полза на адв. Г.И. адвокатско възнаграждение в размер на 980,00 лева по чл. 38, ал.2 ЗА, за осъщественото представителство на А.А.Н., в качеството му на ищец по гр.д. 13917/2020г. по описа на ВРС, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **61,45 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на ВРС държавна такса в размер на 737,50 лева, по гр.д. 13917/2020 г., по описа на ВРС, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **1392,24 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на С.С.З., сума от 16706,83 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **107,92 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатеното в полза на адв. А.Д. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА, за осъщественото представителство на С.С.З., в качеството му на ищец по гр.д. 13918/2020 г., по описа на ВРС, от 980,00 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.; сумата от **81,41 лева**, представляваща мораторна лихва за забава върху заплатената в полза на ВРС държавна такса по гр.д. 13918/2020г. по описа на ВРС в размер на 737,50 лева, изчислена за периода от 29.12.2021 г. до 24.10.2022 г.

В исковата молба се твърди, че на 19.03.2020 г., около 16.30 часа на главен път № 2008 в района на Община Девня, е настъпило ПТП, в резултат на което А.А.Н., ЕГН: ***** и С.С.З., ЕГН: *****, и двамата като пътници в ППС с рег. № *****, са пострадали и са получили травматични увреждания. На А.А.Н. е поставена диагноза - счупване на тибия и фибула в дясно. Проведено му е лечение с поставена гипсова имобилизация до 13.05.2020 г. и последваща рехабилитация. Срокът на лечение е продължил около 6 месеца. На С.С.З. е поставена диагноза - множество счупвания на подбедрицата - закрито в дясно. На 21.03.2020 г. е извършена операция и са направени репозиция и фиксация с метална остеосинтеза 1/3 туболарна плака. Поставена му е гипсова имобилизация. Полученото увреждане е създадо трайно затруднение в движението на десен долен крайник, за период не по-малък от четири месеца.

Сочи се, че към датата на настъпване на описаното по-горе ПТП, за МПС с рег. № ***** е бил сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите с ответника ЗК „Лев инс“ АД.

Излага се в исковата молба, че пострадалите лица А.А.Н. и С.С.З. са били в трудови правоотношения с „ТЕХНОКАР“ ЕООД и описаното ПТП е настъпило по време на работа на лицата, поради което злополуките били признати за трудови. С оглед на това пострадалите предявили срещу „ТЕХНОКАР“ ЕООД искиви претенции с правно основание чл. 200 КТ и чл. 86 ЗЗД, за заплащане на сумата от по 30000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди - болки и страдания вследствие на нанесени телесни увреждания, настъпили в резултат на претърпяната злополука - ПТП и сумата от 1875,15 лева, представляваща законна лихва за забава от момента на настъпване на ПТП до предявяването на ИМ в съда, за всеки един от тях.

По исковата молба на А.А.Н. е образувано гр.д. 13917/2020 г., по описа на районен съд - Варна, по което "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД е конституирано като трето лице - помагач на Технокар ЕООД. С решение № 262092/28.06.2021 г., влязло в законна сила на 28.10.2021г., „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати на А.А.Н. сумата от 12000,00 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляващи болки и страдания, ведно със законната лихва върху горната сума от 30.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 753,33 лева, представляваща законна лихва върху посочената по-горе главница от датата на настъпване на злополуката -

19.03.2020 г. до датата на предявяване ИМ в съда - 30.10.2020 г. Със същото решение, „Технокар“ ЕООД е осъдено да заплати в полза на мл. адв. Г.И. разноски в размер на 980,00 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за представителство в горното производство, съобразно чл. 38, ал.2 ЗА, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 737,57 лева.

По исковата молба на С.С.З. е образувано гр.д. 13918/2020г. по описа на районен съд - Варна, по което "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД е конституирано като трето лице - помагач на Технокар ЕООД. С решение № 261663/18.15.2021г., влязло в законна сила на 08.09.2021г. „Технокар" ЕООД е осъдено да заплати на С.С.З. сумата от 15500,00 лева - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, представляващи болки и страдания, ведно със законната лихва върху горната сума от 30.10.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 968,83 лева, представляваща законна лихва върху посочената по-горе главница от датата на настъпване на злополуката - 19.03.2020 г. до датата на предявяване ИМ в съда - 30.10.2020г. Със същото решение, „Технокар" ЕООД е осъдено да заплати в полза на адв. А.Д. разноски в размер на 1295,00 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за представителство в горното производство, съобразно чл. 38, ал.2 ЗА, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 977,06 лева.

На 23.08.2021 г., „Технокар" ЕООД е заплатило на А.А.Н. сумата в размер на 12461,22 лева, представляваща сбор от присъдените в негова полза суми - главница и лихви към датата на плащането, намалени с разноските, които А.А.Н. е осъден да заплати на „Технокар" ЕООД съобразно същото решение. На същата дата „Технокар" ЕООД е заплатило в полза на мл. адв. Г.И. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА, за представителство по гр.д. 13917/2020 г. ВРС, в размер на 980,00 лева, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 737,57 лева.

На 23.08.2021 г. „Технокар" ЕООД е заплатило на С.С.З. сумата в размер на 16706,83 лева, представляваща сбор от присъдените в негова полза суми - главница и лихви към датата на плащането, намалени с разноските, които С.С.З. е осъден да заплати на „Технокар" ЕООД съобразно същото решение. На същата дата „Технокар" ЕООД е заплатило в полза на адв. А.Д. адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 ЗА, за представителство по гр.д. 13918/2020 г. ВРС, в размер на 1295,00 лева, както и държавна такса и разноски в полза на ВРС в общ размер от 977,06 лева.

Твърди се в исковата молба, че съобразно разпоредите на чл. 54 от ЗЗД, във вр. с чл. 429 и чл. 435 от КЗ, и трайната съдебна практика, в т.ч. постановената по реда на чл. 290 ГПК такава, работодателят, който чрез заплащане на обезщетение по чл.200 от КТ вече е удовлетворил пострадалия работник или служител, може да насочи регресните си претенции за връщане в патримониума си на платеното, не срещу делинквента, причинил трудовата злополука и увреждането, а направо срещу неговия застраховател по застраховката „Гражданска отговорност". С оглед на това на 23.12.2021г. ищецът отправил до "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, покани за доброволно плащане на заплатените в полза на пострадалите лица суми, в отговор на което получил отказ.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът "ЗАСТРАХОВАТЕЛНА КОМПАНИЯ ЛЕВ ИНС" АД, със седалище гр. София е депозирал писмен отговор, с изразява становище за недопустимост на предявените искове. Оспорва активната материалноправна легитимация на „Технокар" ЕООД да предяви искова претенция на основание чл.435 във вр. с чл.429 от КЗ, твърди, че настоящият случай не попада в хипотезата на чл.429 от КЗ, тъй като „Технокар" ЕООД няма качеството на трето увредено лице, имащо право на обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“.

С допълнителния отговор се поддържат направените с отговора възражения за неоснователност на иска по основание и размер. Не се оспорва наличието на

застрахователно правоотношение по застраховка ГО относно процесното МПС. Не се оспорва също и механизма на настъпилото произшествие, както е установен с влезлите в сила решения по гр.д.№13917/2020г. и 13918/2020г., страна по които е ответника в качеството си на трето лице – помагач.

По предявения иск с правно основание чл.435 КЗ ищецът носи доказателствената тежест за установяване твърдените от него факти - наличието на валидно застрахователно правоотношение между застрахователя и деликвента към датата на деликта, факта на настъпване на ПТП, механизма, при който е осъществено ПТП, противоправността на деянието и виновността на дееца, претърпените неимуществени вреди и обстоятелствата, обосноваващи техния размер, както и причинната им връзка с твърдяното ПТП, факта на осъществено от ищеца плащане в полза на пострадалите лица, съгл. чл.154, ал.1 ГПК.

Ответната страна носи доказателствената тежест за установяване фактите, на които основава своите възражения.

Съгласно изложеното в исковата молба и отговора съдът намира за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти: факта на настъпване на процесното ПТП на 19.03.2020 г. и механизма на настъпването му, както е установен с представения констативен протокол; застрахователно правоотношение за процесния товарен автомобил, предявената извънсъдебна претенция, наличието на влезли в сила решения по гр.д. 13917/2020г. и 13918/2020г. по описа на Районен съд - Варна.

ДОПУСКА до събиране в с.з. приложените към исковата молба и отговора писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца, че не сочи доказателства за претърпените от пострадалите лица болки и страдания.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането в ДИМ за назначаване на САТЕ поради липсата на спор между страните.

УКАЗВА на страните възможността за постигане доброволно уреждане на спора, вкл. чрез Центъра за медиация при ВРС. Центърът предоставя безвъзмездно възможност на страните по делата да разрешат правния спор доброволно, посредством медиация и със съдействието на медиатор, всеки работен ден от 9 до 17 ч. За съдействие към Центъра могат да се обърнат страни по неприключили граждански, частни наказателни и търговски дела, разглеждани в съдилищата от съдебния район на Окръжен съд Варна, вкл. Окръжен съд – Варна. Центърът е разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев" №12. За връзка с Центъра по медиация страните могат да се свържат за дела на окръжен съд Варна с Нора Великова, на тел.052 623 362 както и да изпратят запитване по e-mail: mediation@vos.bg.

НАСРОЧВА производството по т.д. № 696/2022г. на ВОС за разглеждане в открито съдебно заседание на **27.09.2023г. от 10.30 ч.**, за която дата и час да се призоват страните.

Препис от определението да се връчи на страните, ведно с призовката за насроченото с.з., на ищеца да се изпрати и препис от отговора на ДИМ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____